

ایران

امام علی(ع):

آن که در به پا داشتن حق بکوشد، موفق گردد.

سخن روز

غررالحکم: ح ۸۶۱

نگاره

فضای مجازی

منفوترین چهره تاریخ ایران

در حالی که رسانه‌ها در روز روز گذشته خبر از بیماری مریم رجوی، سرکرده منافقین و بستری شدن آن داده بودند، دیروز در هشتگی با نام او، بسیاری از ایرانیان با اظهار شادمانی به مرگ این چهره منفور واکنش نشان دادند. حتی اگر این خبر که کاملاً ازسوی رسانه‌های معتبر تأیید نشده، شایعه اعلام شود ولی دل بسیاری از مردم و خانواده شهدا را شاد کرد و واکنش اکثریت کاربران ایرانی به آن، نشان از عمق نفرت ایرانیان نسبت به این جانی‌تارک و گروه تروریستی آن داشت.

کاربری نوشت: «پایان شیطان...» و دیگری نوشت: «نمی‌دونم یک انسان چطور انتخاب‌هایی می‌کنه که به هیولایی شبیه رجوی تبدیل می‌شه! اما خوب می‌دونم چطور انتخاب‌هایی نباید کرد که شبیهش شد.» یکی دیگر از کاربران نیز نوشت: «إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الذِّكْرِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا»

خدمتگزار ملت با عبای خاکی

روز گذشته بسیاری از کاربران فضای مجازی با هشتگ‌های خدمتگزار ملت و عبای خاکی عکس رئیس جمهور شهید، یاد و خاطره او را گرمی داشتند. درست سه سال گذشت از روزهایی که او در قاب تلویزیون وعده‌های انتخاباتی را مطرح کرد که در عمر کوتاه دولتش بسیاری را به سرانجام رساند یا کلید زد. یکی از کاربران نوشت: «تقویت اعتماد عمومی به نظام برایش در درجه اول اهمیت قرار داشت برای این هدفش هر کاری می‌کرد، حتی رفتن به شرقی‌ترین و غربی‌ترین مناطق بحران‌زده کشور.» دیگری با انتشار عکسی از آیت‌الله رئیسی نوشت: «درسته درگیر انتخابات هستیم ولی شما رو فراموش نمی‌کنیم سید شهید.»

واکنش نوید محمدزاده به شوخی کاربران مجازی

انتشار تصاویری مربوط به دوره قاجار از مجموعه کاخ گلستان با واکنش‌های متفاوتی در فضای مجازی مواجه شده است. برخی کاربری تصویر امیرحسین خان شجاع‌الدوله ملقب به رشیدخان حاکم قوچان در دوره ناصرالدین‌شاه قاجار را دستمایه شوخی خود قرار دادند و آن را شبیه به نوید محمدزاده (بازیگر سینمای ایران) دانستند. نوید محمدزاده نیز با انتشار این تصویر در صفحه اینستاگرامش نوشت: «خان بودیم یه دوره‌ای، جبری زمانی.»

این واکنش با همراهی دیگر اهالی سینما هم مواجه شد و به این شوخی فضای مجازی دامن زدند. هونن شکبیا زیر این پست پیام گذاشت: «کاش قبلاً می‌دونستم! کاش گفته بودی بهم!» محسن تائبه‌نوشت: «سلام خان، خان عسور رو یادت میاد!» امیر جدیدی هم در کامنت خود از شباهت به یک بازیگر دیگر هم یاد کرد: «یه حال بهرام افشاری هم داره.» شباهت این تصاویر با برخی بازیگران فراگیر شده و برخی کاربران هم از شباهت بعضی چهره‌های قجری با علی صف‌ا، امین شهربان و... نوشتند.

ادامه رایزنی‌ها برای آزادی بشیری‌آزار از زندان فرانسه

پنجشنبه عصر برخی کاربران فضای مجازی و دوستان نزدیک به «بشیری‌آزار» خبر دادند که بشیری‌آزار توسط پلیس فرانسه دستگیر شده است. بشیری‌آزار فعال رسانه‌ای و مدیر سابق دفتر موسیقی و سرود سازمان صدا و سیماست.

محمدرضا شفاه در صفحه مجازی‌اش درباره تلاش‌های صورت گرفته برای آزادی بشیری‌آزار نوشت: «به‌رغم همه پیگیری‌هایی که تا دیشب در جریان بود، متأسفانه وزارت کشور فرانسه درخواست‌ها برای اجرای حکم اخراج بشیری‌آزار را بی‌سایخ گذاشت. امروز نهمین روز بازداشت بشیری‌آزار در شرایط سخت و غیرانسانی در زندان است. همه دستگاه‌های مسئول افراد مربوطه در حال رایزنی برای رفع این بازداشت هستند.»

کودکان کار و آینده‌ای مبهم

روز جهانی مبارزه با کار کودکان، روزی است که برای افزایش آگاهی و فعالیت در زمینه جلوگیری از کار کودکان، از سوی سازمان بین‌المللی کار پیشنهاد شده است. طبق قوانین کار ایران، کار کردن کودکان زیر ۱۵ سال غیرقانونی است. گزارش‌های متعدد و عکس‌های فراوانی در فضای مجازی برای یادآوری این معضل اجتماعی جهانی منتشر شد و کاربران این فضا تلاش کردند با به نمایش گذاشتن گوشه‌هایی از رنج و زحمت کودکان معصوم در سراسر جهان، آگهی و یادآوری برای مسئولان و مدیران شهری ایجاد کنند.

صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

سرپرست مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران: احسان صالحی

سر‌دبیر:

حسام‌الدین برومند

نقل قول

فضای فعالیت هنری در دولت سیزدهم باز بود

دولت سیزدهم برای ایران زحمات بسیاری کشید و ای کاش آیت‌الله رئیسی حضور داشت و فعالیت‌های او به نتیجه می‌نشتست و در پایان دوره مشخص می‌شد، چراکه ممکن است امروز هیچکس متوجه اقدامات مؤثر او نشده باشد.

در آن دوران تعداد فعالیت‌های سینمایی و ساخت فیلم‌ها افزایش یافت و در بخش فرهنگی نیز تلاش‌هایی را شاهد بودیم. علاوه بر این ایشان در راستای حمایت از هنرمندان خصوصاً در بحث پیشکسوتان هنر نیز پیشتاز بود. این کشور چاله‌های بسیاری دارد.

همچنین فعالیت‌های دولت‌های پیشین نیز همیشه در حد شعار باقی می‌ماند اما دولت سیزدهم در راستای رفع آنها برآمده بود و بدون شعار و به دور از هیاهو اقدامات خود را پیش می‌برد. امیدوارم دولت بعدی نیز این فضا را حفظ کند و مشوق‌هایی را برای فعالیت هنرمندان در نظر بگیرد.

بخشی از گفت‌وگوی جعفر دهقان بازیگر با هنر اتالاین

تجسم

امان از این مد

به درستی معلوم نیست که پدیده «مد» به معنای امروزی آن، از چه زمانی و با چه اتفاقاتی شروع شده است. اما احتمالاً با موضوع «رسانه»، «صنعت»، «صرف‌گرایی» و... و «شکل‌گیری شهرنشینی مدرن» بی‌ارتباط نیست. «مد» در تجارت و اقتصاد تعیین‌کننده بوده و از همین مسیر در چگونگی و حتی چستی زندگی و «سبک زندگی» به یکی از عوامل اصلی تبدیل شده است.

مد جای سلیقه‌های شخصی می‌نشیند و به جای آدم‌ها تصمیم می‌گیرد. «مد» در جهت سود حاصل از تجارت و تولید انبوه صنعتی، سلاقی فردی را تبدیل به هماهنگی و یکسانی جمعی می‌کند و از این نظر ارتباط تنگاتنگی با عوارض «تقلید» و «تقلید گورگورانه» دارد. مد این تصور را به وجود می‌آورد که مخاطب ذاتاً خواست و نظر سازندگان و مبلغان مد را می‌پسندد و از طریق شباهت‌های ظاهری، خود را منسوب به طبقه اجتماعی و اقتصادی مورد علاقه‌اش می‌کند.

با وجود تعاریف فنی و لغتنامه‌ای، «مد» محدود به پوشش و لباس و مبلمان خانه و... نمی‌شود. با معادلات امروزی فرهنگ، قدرت مالی و رسانه‌ای «مد» توانسته است شیوه تفکر و عملکرد جوامع را هم به دست بگیرد. ناگزیر باید پذیرفت که همه ابعاد زیست بشر-امروزی با پیروی از فرمایشات و القائات فراگیر «مد» درآمیخته است.

تخریب آثار هنری موضوع جدیدی نیست و در طول تاریخ بارها و با اهداف متنوع اتفاق افتاده است. اما در سال‌های اخیر نمونه‌های متفاوتی از این رفتارها، از جمله رنگ‌آمیزی تابلوهای نقاشی، پاشیدن سوپ روی آثار هنری، چسباندن پارچه و کاغذ روی اشیای موزه‌ای، ریختن زباله و ایستادن در مقابل آثار هنری مشهور و... خریساز شده‌اند. اغلب این رخدادها به منظور جلب توجه عمومی به اشتباهات سیاسی، اعتراض به جنگ و بویژه شکایت از عواقب رفتارهای انسانی در تخریب محیط زیست انجام می‌شود.

البته در موارد متعددی موفق به این جلب توجه و خبرسازی شده‌اند اما داده‌های دقیقی وجود ندارد که میزان موفقیت این افراد را در قبال

با اطمینان کافی نمی‌توان تعیین کرد که کدام یک از این معترضین واقعاً برای دفاع از یک ارزش انسانی و اجتماعی دست به چنین کارهایی می‌زنند و کدام یک صرفاً اغراض شخصی دارند یا متأثر از نیاز به خودنمایی و مشکلات روحی و روانی هستند. چه بسا موزه‌هایی مایل باشند ضمن تدابیر حفاظتی و محافظتی، پرفرومسن‌های اینچنین را عامل شهرت هنرمندان و آثار هنری به شمار آورند اما سهل‌انگاری‌ها و عادی‌سازی‌ها ممکن است به قیمت خسارت‌های جبران‌ناپذیری تمام شود.

به هر حال نباید به بهانه حمایت از هر شعار و ارزشی، مروج وندالیسم شد یا تأثیر همین آثار هنری و هنرمندان را در ارتقای اندیشه‌ها و مطالبات انسانی والا ندیده گرفت. بهتر است معترضین روش‌های بهتری را جایگزین تخریب آثار هنری کنند و به جای آن مستقیماً به عاملین اصلی اعتراضات جهانی بپردازند.

سعید فلاح فر

پژوهشگر هنر

سعید اسلام‌زاده

روزنامه‌نگار

یادداشت

جهانی شدن هنر معاصر ایران و مسأله کپی راییت (قسمت دوم)

جهانی شدن با تجارت و سلطه‌های اقتصادی و سیاسی همراه است که در بیشتر موارد به چیرگی‌های فرهنگی هم منجر می‌شود. میان موافقان و مخالفان جهانی شدن هنر، اختلافات زیادی وجود دارد. هریک نیز ادله خود را دارند. مخالفان، بوی استعمار نوین را از بازارهای هنری استشمام می‌کنند و موافقان نیز معتقدند ناگزیر از پذیرفتن قواعد بازی در جهان هنر هستیم. رشد اقتصادهای دانش‌بنیان و صنایع خلق، در فضاهای فرهنگی و هنر معاصر، تغییرات زیادی ایجاد کرده و موجب شده تا نظم و نسق دیگرگونه‌ای بر جریان‌های هنر معاصر و خرید و فروش در سطح بین‌المللی حاکم شود. این نظم تازه، تقریباً بر همه نهادهای هنری اعم از گالری و حراجی و آرت فرو... تأثیر گذاشته و آنها را وادار کرده تا تابع این قواعد جدید باشند. در این بستر نوین ارائه و خرید و فروش آثار هنری، هنرمندانی که به تنهایی می‌خواهند در پلتفرم‌ها و گالری‌ها و حراجی‌ها حضور داشته باشند به در بسته می‌خورند و به سرعت به حاشیه رانده می‌شوند. طبق اطلاعاتی که «حمیدرضا ششجوانی» متخصص در اقتصاد هنر در مقالاتش ذکر کرده، انحصار خرید و فروش آثار هنری در جهان در اختیار ۲۰ تا ۳۰ نهاد هنری است که شامل گالری‌ها و حراجی‌ها هستند. بی‌شک در این بازار که متکی بر اقتصاد دانش‌بنیان و صنایع خلق است، هنر هسته مرکزی است. گردش مالی بازارهای هنری در فاصله سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۱ میلادی بالغ بر ۴۶ میلیارد یورو بوده است که بیشترین سهم را هم، گالری‌های مشخص و حراجی‌های معدود داشته‌اند. این دو نهاد هنری از اساس با هم فسرک دارند اما کار همدیگر را تکمیل می‌کنند. حضور یک هنرمند در حراجی‌ها بازتاب موفقیت او در گالری‌هاست. گالری کیفیت اثر هنری را تضمین می‌کند و حراجی که یک نهاد صددرصد تجاری است فروش آن را. حراجی‌ها آثاری را معرفی می‌کنند که امتحان خود را در مرحله اول این فرایند به خوبی پشت سر گذاشته باشند. گفتنی است که اعتبار گالری‌ها را هم کیوریتورهای حرفه‌ای تضمین می‌کنند.

اما وضعیت هنر ایران در عرصه جهانی، چندان با این قواعد و سازکار نوین، همخوانی ندارد. هرکسی که اندک آگاهی از بازار هنر ایران داشته باشد می‌داند که حضور ما در این بازار، نزدیک به صفر است. ما سهم چندان از این ده‌ها میلیارد یورو در گردش مالی هنر، جرافتسوس هنرمندان ایرانی نداریم. دلایل این مسأله شامل چرخه‌ای از مسائل مهم در مدیریت هنری و ارائه هنر ایرانی در جهان است. قید حیات‌اند، بگذریم، زیرا آنها براساس سازکار مدیریت هنری وارد بازار نشده‌اند. حضور آنان یا به دلیل قدمت‌شان است یا به خاطر ارتباط با یک کیوریتور در کشورهای صاحب بازار هنر، بویژه در اروپای غربی و یا امریکای شمالی. به‌همین دلیل، فروش آثار این هنرمندان نمی‌تواند ملاک موفقیت هنر ایران در جهان باشد. ما با همه مزیت‌های رقابتی در عرصه هنری و فرهنگی که می‌توانیم در بازارهای هنری جهان داشته باشیم، به دلیل فقدان زیرساخت‌های مدیریتی در یک قرن گذشته، در زمینه ارتباط با بازارهای هنر جهان و نبودن کیوریتورهای حرفه‌ای که به معنی واقعی کلمه صاحب اندیشه این کار باشند و همچنین به خاطر ضعف در بازاریابی‌های جهانی، نتوانسته‌ایم از این مزیت رقابتی بهره‌ای درست ببریم. شاید حضور در دوسالته ونیز می‌توانست موقعیت خوبی برای هنرمندان و مدیریت هنری ما باشد که با تأسّف در همه ۶۰ دوره برگزاری این نمایشگاه، ما تازه نتوانسته‌ایم به حضور دورقمی دست پیدا کنیم و در همه این سال‌ها این فرصت طلایی را به نوعی سوزانده‌ایم. خلاصه کلام اینکه ما حضور سازمان یافته در بازارهای هنری جهانی نداریم.

در شماره بعدی این یادداشت، درباره وجود دیگر ارتباطات جهانی هنر خواهیم گفت.

شاید حضور در دوسالته ونیز می‌توانست موقعیت خوبی برای هنرمندان و مدیریت هنری ما باشد که با تأسّف در همه ۶۰ دوره برگزاری این نمایشگاه، ما تازه نتوانسته‌ایم به حضور دورقمی دست پیدا کنیم

طاق بستان میزبان رویداد منطقه‌ای روز جهانی چوب در کرمانشاه

رویداد منطقه‌ای روز جهانی چوب در کرمانشاه در محوطه تاریخی طاق بستان فعالیت خود را شروع کرد. این رویداد با حضور ۴۰ هنرمند منت چوب ایران به مدت ۵ روز ادامه دارد.

عکس: میراث‌آریا

«ایران» رادر صفحه‌های مجازی دنبال کنید